

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 5. Quid dicendum de accusato in crimine gravi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

idque probare vellet Presbyter : tamen Judices testes receperunt, & non obstante appellatione, Presbytero, dum absens esset, Ecclesiam adjudicarunt: quamobrem mandavit Eugenius III. aliis Judicibus, si haec vera esse cognoverint, ut priorum *Judicum rescissā sententiā*, non obstantibus literis confirmationis, si interea à Pontifice imperatæ fuerint, eidem Ecclesiam restituant, & adversariis silentium imponant. Sin autem res aliter se habeat, tunc causam audiant, & juridicè definiant; quod si dictus Presbyter testes pro causa sua adducere velit, eos recipient, moneantque, ut coram ipsis veritatem edificant.

Idem confirmatur ex c. *testimonium* §4. b.t. ubi dicitur: si testi ab una parte producto pars adversaria objiciat *crimen*, repelliri debere tam in causa civili, quam in criminali, si in crimine adhuc perseveret; sin autem emendatus sit, eumque *infamia non comitetur*, non esse repellendum in causa civili, neque cum de crimine agitur civiliter, excepto *periurii crimine*; in criminali autem causa, si testis in judicio antea de crimine convictus fuerit, vel illud confessus, aut si nunc de ipso demonstratur à parte opponente, & excipiente, aut si opinio ejus gravata sit, propterea quod aliquando propter crimē à testificando repulsus fuerit, his casibus, licet in causa civili non repellatur, tamen in causa criminali etiam tunc emendatum repelliri posse.

Ex hoc deducitur *periurum* esse testimoniūm inhabilem. 1. etiam si esset emendatus, & de perjurio pœnitentiam egisset, cit. c. *testimonium*, junc. gl. V. *perjurii*. Non enim potest esse erga homines fidelis, qui Deo exitit infidelis; Reg. 8. in 6. secundò à fortiori in casu, quo fuisse *perjurus in judicio*; Abbas in c. *testimonium* b.t. n. 7. tertio, ut etiam in criminalibus exceptis non sit testis idoneus; Gloß. in c. *Per tuas*, de Simon. V. *furti*, & *adulterii*; quartò, ut *perjuri* depositio non solum non ad torturam, sed nec ad inquisitionem, vel ad capturam indicium faciat; Mascardus de probat. concl. 1168. à n. 5. & Farinacius cit. à n. 188. quinto, ut nec

contra alium *perjurum* sit testis idoneus, gloß. fin. in cit. c. *testimonium*. Si quæras, an saltem in casu torturæ, quam testis *perjurus* afficitur, hic perjurii defectus purgerur, ut ejus depositio recipiatur contra alium in causa criminali ad formandam contra illum inquisitionem, vel torturam? Resp. quod non, quia caret fundamento testimonii, quod est dignitas fidei facienda, c. *testimonium* b.t. Nota autem dicta procedere de *perjuro*, qui violavit juramentum, quod sine peccato impleri poterat; non autem, si violavit juramentum illicitum, vel temerarium; sic Fe-linus in cit. c. *testimonium*, à n. 7.

§. 5.

Quid dicendum de accusato in criminē gravi?

R Esp. quod talis pendente accusatiōne criminis infamiam irrogantis, non sit idoneus testis in alia causa criminali, nisi in criminibus exceptis, c. non debet, fin. b.t. Nam in causis criminalibus testes debent esse sine omni suspicione, & nota infamiae; Gloß. ibid. V. pendente accusatione. Nam ejusmodi accusatus, nisi innocentiam suam ostenderit, ab accusando quoque, & Ordinum susceptione repellitur, ut habetur in textu, ibi: *non debet quis in criminibus* (nisi forsitan in exceptis) *ad testificandum admitti, pendente accusatiōne de criminē contra ipsum*: cum etiam accusati (nisi prius se probaverint innocentes) ab accusatione, & susceptione Ordinum repellantur.

Dictam doctrinam extende. 1. ad eum, contra quem à Judice ex officio inquiritur; tales enim inquisitionem præcedere debet *infamia criminis*, per dicta lib. 5. tit. 1. secundò ad eum, qui sive judicialiter, sive charitable denunciatus est de crimine; nam pendente tali denuntiatione illius fama redditur dubia, quin tunc sit omni exceptione major; & contra tales est malævitæ presumptio major, quam contra accusatum; cum denuntians presumatur procedere non animo pœnae, sed charitatis, & boni Zeli. 3. ad eum, cui opponitur exceptio commissi criminis;

minis; hæc enim est quædam accusatio de crimine, c. fin. b. t. 4. ad eum, qui condemnatus de crimine, appellat; nam appellatio non relevat suspicione malæ vitæ; *Gloss. fin. in cit. c. fin.*

1552.

Limitari tamen debet dicta regula, i. ut non procedat in causa civili, vel quando agitur de crimine solum civiliter, c. fin. b. t. junc. gl. V. pendente accusatione. Nam infamia facti, quam prædicta accusatio, denuntiatio, vel exceptio irrogat, non repellit in causa civili, vel cum de delicto agitur civiliter, per Mascardum de probat. *conclus. 27. n. 5.* licet autem in civilibus non repellatur tale testimonium; non est tamen omni exceptione majus, sed saltem aliqualiter gravatum ex criminis suspicione; hinc non facit eam semiplenam probationem, vi cuius ei, contra quem depositum, deferri non possit juramentum suppletorium; sic glossator Abbatis in c. fin. b. t. lit. A. Limitatur 2. ut non procedat in criminalibus de crimine excepto; in his enim multa, quæ alias non concessa sunt, admittuntur, c. fin. cit. ibi: nisi forsitan in exceptis.

§. 6.

Quid dicendum de excommunicato excommunicatione maiore?

1553.

R^Esp. non esse testem idoneum in judicio; quia inter infames reputatur, c. Illi, qui, &c. infames, 6. q. 1. quod etiam habetur c. 8. de sent. ex com. ubi dicuntur etiam à privilegiatis vitandi; & c. 13. §. credentes, de hæret. ibi: nec ad testimonium admittatur; hoc procedit, ut ne quidem sit testis idoneus contra alium excommunicatum, Mascardus de probat. *Volum. 2. conclus. 705. n. 4* procedit. 2. de excommunicato vitando, ut parte etiam nihil opponente, à Judice repelliri debeat à testificando, ut constat ex c. 8. cit. & 13. Toleratum tamen non tenetur Judex repellere, nisi pars adversa exigat c. 1. de except. in 6. si de excommunicatione dubium sit, & necessitas exigat eorum testimonium, admittuntur data prius absolutione ad cautelam, ut

colligitur ex c. Veniens, 38. b. t. ibi: volumus, ut ad cautelam absolvatis eosdem, ut vocati ad testimoniū liberè valeant pro utraque parte testari.

A dictis excipe 1. crimen heresis, contra quod ob favorem fidei, etiam excommunicati sunt testes idonei, c. in fidei, 5. & seq. de hæret. in 6. ibi: in fidei favorem, concedimus, ut in negotio inquisitionis hæreticæ pravitatis excommunicati & participes, vel socii criminis, ad testimonium admittantur: præsertim in probationum aliarum defecatum contra hæreticos, credentes, fautores, receptatores, & defensores eorum, si ex verisimilibus conjecturis, & ex numero testium, aut personarum (tam deponentium, quam eorum, contra quos deponitur) qualitate ac aliis circumstantiis sic testificantes falsa non dicere præsumantur; excipe 2. generaliter omnes casus, in quibus ad testificandum admittuntur infames; sic Mascardus cit. n. 15. excipe 3. casum testis instrumentarii, v. g. in testamentis, contractibus, &c. Nam in his etiam excommunicatus admittitur; sic Mascardus cit. à n. 12. 4. si reperiatur in aliquo instrumento testis scriptus, nunc quidem excommunicatus, sed non tunc, cum instrumentum confectum est; vel si fuit tunc, sed ignorabatur; excommunicatio enim, quam testis affectus est, non reddit ejus depositionem ipso jure nullam, nisi de ipsa constet.

§. 7.

An parentes in causa filiorum, & econtra, sint testes idonei?

H^Æc quæstio universaliter proponi potest, an obstet affectio ad personam, pro qua quis, tanquam testis, proponitur? & i. quoad parentes, an possint esse testes in causa civili liborum, vel econtra? Resp. negativè, L. testis 9. ff. b. t. ibi: testis idoneus pater filio, aut filius patri non est; L. Parentes, 6. C. eod. ibi: parentes, & liberi invicem, adversus se, nec volentes ad testimonium admittendi sunt; & c. si testes, 4. q. 3. ibi: testis idoneus pater filio, aut filius patri non est; censentur enim una persona, & vox unius vox alterius; sic